

१८७ आरती श्री प्रभुंची

आरती सगुण माणिकाची । स्वरूपी जगत्प्रसूत्याची ॥६३. ॥ निर्मित
 वेद मुखीं ज्याचे । तेही नेति म्हणति साचे । तयासी काय वर्ण
 वाचें । कीं वर्णातीत वर्ण ज्याचे । (चाल) होतो जाणीवेचा ही
 रोथ । झाला बोधही जेथें बोद । साधू करूंन शकती शोथ । स्वरूपी
 अतितर वाच्यविरोथ । हा हो नाद घेति अपवाद म्हणति अतिवाद
 करिति निर्वाद मूर्ति ज्याची ॥१॥ सफल ती सदय दृष्टि दुर्लभा ।
 दिपवी आनंद ज्ञानशोभा । पद्मनखजातकिंचित् प्रभा । फांकली
 सच्चित्सुख घन नभा ॥चाल॥ मनोहर तो माणिक शोभला ।
 व्यापुनी दशांगुली जो उरला । ब्रह्मीं ब्रह्मपणातें व्याला । तो आम्ही
 प्रेमदृष्टी देखिला । जयाचे नाम पूर्ण सुखधाम योगीविश्राम
 अतिनिष्काम स्थिति ज्याची ॥२॥ मूर्ति गोजिरी स्वर्णवर्णी ।
 अमुपलावण्य मदनखाणी । उगवतो जसा बाल तरणी । अमित
 त्या गुणें वेत्रपाणी ॥चाल॥ ज्ञानमार्तडाची लहरी । आम्हां भक्ता
 उदया आली । हृदयीं स्फूर्तिस्फूर्पे जी स्फुरली । ती आम्ही तद्रूपें
 पाजळली । आरती करा भवनदी तरा सकलमत वरा अवरती परा
 शक्ति ज्याची ॥३॥